11/12/2020

Опело и погребение на архимандрит Неофит /Янков/

На 10 декември в Църногорската св. обител “Св. Козма и Дамян”, край с. Гигинци бе извършено опело и погребение на архимандрит Неофит /Янков/. Да изпратят отец Неофит в последния му земен път дойдоха негови роднини, близки приятели и духовници от различни краища на страната.

С благословението на Негово Светейшество Софийския митрополит и Български патриарх Неофит чинопоследованието на опелото бе предстоявано от Негово Високопреподобие архимандрит Василий, протосингел на Софийска митрополия.

Заедно с него съслужиха архимандрит Януарий, архиерейски наместник на Годечка духовна околия и игумен на Искрецкия манастир “Успение Богородично”, архимандрит Исаак, архиерейски наместник Кюстендилска духовна околия, архимандрит Никанор, игумен на обителта, архимандрит Самуил от Видинска епархия, йеромонах Стефан от Троянската света обител

и др. софийски духовници.

В съборния манастирски храм, застанали край ковчега на своя събрат и близък приятел, със запалени свещи в ръка духовниците с умиление пееха: „Упокой, Спасе наш с праведними раба твоего…“

В края на мертвеното последование архимандрит Василий се обърна към присъстващите с пастирско слово, в което говори за достойнствата на духовника.

“Той имаше своите трудности и изпитания. Неговата надежда в този живот беше послушанието, но неговата основна добродетел бе любовта, която имаше. Той винаги е желал да бъде в едно братско общуване, беше в скромност и не дирeше своето. Винаги беше изпълнен с благост. Той на дело изпълняваше думите на св. ап. Павел, “че любовта не безчинства, не се сърди, зло не мисли.” Винаги гледаше да послужи на братята… Имаше към своя духовен наставник голямо послушание и бързаше да изпълни заръките му. Никога не се радваше на неправдата, винаги беше умерен, балансиран. Държеше се в истината, защото не забравяше, че Христос е Пътят, Истината и Животът. През последните месеци той имаше своя скръб и на всичко вярваше, на всичко се надяваше, всичко оправдаваше. Отец Неофит ни показа на дело, че любовта може да се изпълнява, със смирение, с кротост, с вяра. С упование той приемаше всички случващи се събития, без ропот, със смирение. Действително за него Христос беше животът, а смъртта – придобивка.” – каза в словото си софийският протосингел.

Той изказа от името на Софийския митрополит и патриарх Български Неофит съболезнования на близките и даде надежда за бъдещия вечен живот.

След като се изпълни чинът, полагащ се при погребение на духовник, на ръце бе понесен ковчегът с тялото към гробното място, подготвено в източната част на манастирския двор.

Възкресният тропар “Христос възкръсна от мъртвите …” прозвуча като утеха за скърбящите и заедно с това напомни за надеждата на всички християни – бъдещото благодатно Христово царство.

След отслужването на трисагий тялото на отец Неофит бе положено в земята за упокой и вечна памет.

Бог да го прости и всели в селенията на праведните!

+++

Отец Неофит е роден на 20.02.1970 г. в гр. София. Основно образование получава в родния си град, след което продължава обучението в ССУ “Полиграфия и фотография”.

Постъпва като послушник през 2002 г. в Раковишкия манастир “Св. Троица”, Видинска епархия. На 6.12.2003 г. е постриган за монах от Видински митрополит Дометиан и воден под мантия от архимандрит Антим /Дулев/. Ръкоположен е за йеродякон на 18.07.2004 г. в Раковишкия манастир, а на следващия месец, в храм “Св. Димитър” гр. Видин е ръкоположен за йеромонах.

В архимандритско достойнство е възведен на 31.10.2010 г. в храм “Св. ап. Петър и Павел”, гр. Кула. Назначен е за ефимерий в Раковишкия манастир през 2004 г., където служи до 2014 г. Поема игуменството на Чипровския манастир, където пребивава до 2016 г. На 1.10.2017 г. преминава на служение в Софийска епархия и става брат на манастира “Седемте престола” до 1 ноември 2020 г.

ЗА ПО-БОГАТ СНИМКОВ МАТЕРИАЛ НАТИСНЕТЕ ТУК – https://flic.kr/s/aHsmSG5vXd

Текст и снимки: Весела Игнатова

— bg-patriarshia.bg